

Imams contra la violència domèstica

MATTHEW WEINER

DIRECTOR DE PROGRAMES DE L'INTERFAITH CENTER OF NEW YORK

Com ja hauríem de saber, la violència domèstica afecta totes les comunitats, riques i pobres, blanques i negres. Tanmateix, els musulmans dels Estats Units la pateixen de manera desproporcionada, o això creuen molts d'ells. Si un cristià és culpable de violència domèstica, els mitjans n'informarien com un delictat relacionat amb la religió? És un dels motius pels quals, en casos de violència domèstica entre musulmans, les condemnes dels seus dirigents són cada cop més decidides.

Un exemple recent és la mort d'Aasiya Zubair Hassan, presumptament decapitada pel seu marit. Aquesta parella musulmana va fundar un canal de televisió que promou una imatge positiva de l'islam. La resposta va ser immediata. Diverses organitzacions de defensa de les musulmanes van condemnar l'assassinat, i han continuat la seva tasca. Altres respostes inesperades també es van posar en marxa.

Shaghk T. A. Bashir, fundador de House of Peace, va proposar als imams dedicar el sermó del divendres, la *khutba*, a aquest tema. És un musulmà afroamericà alt, fort i que s'expressa amb vehemència. Es dedica a educar els imams sobre el perill que suposa la violència domèstica. Els aconsella parlant-los d'una manera que queda fora de l'abast de les defensores dels drets de les dones. En paraules de Sally MacNichol, de CONNECT, organització que lluita contra la violència domèstica, "Bashir treballa a l'interior de les comunitats d'una manera com nosaltres no podem fer".

La crida de Bashir va ser molt escoltada. L'imam subsaharià Sulaimane Khonate va parlar de la importància de tractar correctament l'esposa. Afronta vint casos de violència domèstica per setmana, i Bashir l'assessora de prop.

L'imam Shamsi Ali, indonesi, va explicar alguns hadits que s'utilitzen per amagar la violència: "Hi ha una dita del Profeta on diu que cal mantenir en secret la vida familiar. Però no es referia als maltractaments, que s'han de denunciar".

L'imam Talib Abdur-Rashid ja tenia pensat fer una *khutba* sobre la violència de gènere quan va saber que d'altres s'hi havien compromès. "Fa anys que ho fem", va dir, referint-se a la seva tasca com a imam de la Mosque of Islamic Brotherhood. És molt conscient de fins a quin punt

la violència domèstica perpetrada per musulmans dona una mala imatge de l'islam. "Com ens podem donar a conèixer si permetem aquestes coses?", va preguntar a la comunitat. "La violència domèstica és pecat", afirma. Després de la seva *khutba*, diverses persones van demanar-li ajuda.

"Sembla un assumpte privat, però afecta la nostra comunitat i les altres", va dir Abdus-Salaam Musa, que col·labora amb Bashir des de fa temps. Es va posar en contacte amb consellers espirituals musulmans del sistema penitenciari de Nova York, per "ajudar els germans a entendre-ho per quan sortissin". Bashir hi està d'acord. No creu que la violència domèstica sigui un problema més greu dins la seva comunitat que en les altres, però els musulmans han estat sota una pressió específica: "Els problemes de violència domèstica han quedat desatsos des de l'11-S".

Sally MacNichol, de CONNECT, col·labora amb Bashir des de fa anys. La seva estratègia pot ser perillosa: treballa amb homes que han maltractat les companyes, un anatema pels especialistes. També treballa amb imams, sovint mal preparats per afrontar el problema. De fet, les tensions entre els líders religiosos i els activistes laics són evidents. Pels líders, la seva feina és educar en la fe, mantenir unides les famílies i la comunitat, i promoure'n una bona imatge. És complicat moure's en aquests paràmetres.

MacNichol explica que "els estudis en diferents comunitats mostren que la majoria de dones que conviuen amb maltractadors prefereixen demanar ajuda a la família, als amics i als líders religiosos. No volen dirigir-se als serveis tradicionals ni, encara menys, a la policia".

Bashir es va criar a Brooklyn, va servir al Vietnam, va tornar i va estudiar psicologia. Sap que la violència és conseqüència de problemes socials sistèmics. La violència domèstica és alhora causa i conseqüència de gran part d'això. Però on són els homes que poden treballar amb la part masculina d'aquest cercle viciós? Ell mateix ha esdevingut la resposta. "Està una mica sol", diu MacNichol. "Però mai no permet que la violència quedi invisible. Treballa amb molts imams. Els respecta i els entén". De fet, Bashir és un conservador en molts aspectes. MacNichol, en canvi, és una teòloga de l'alliberament feminista que no oculta el seu progressisme radical. "No estem d'acord en tot", explica. "Però ell és essencial perquè no permet que els líders es desentenguin del problema".